

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat

af 20. europaudvalgsmøde

Dato: fredag den 18. januar 2019

Tidspunkt: kl. 10.00

Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jan E. Jørgensen (V), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Søren Søndergaard (EL) og Rasmus Nordqvist (ALT).

Desuden deltog: finansminister Kristian Jensen og transport-, bygnings- og boligminister Ole Birk Olesen.

Peter Hummelgaard Thomsen fungerede som formand under punkt 4.

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 3669 (økonomi og finans) den 22. januar 2019
EUU alm. del (18) – bilag 315 (kommenteret dagsorden)

Finansministeren havde tre sager til forhandlingsoplæg. De resterende sager var til orientering. De sager, ministeren ikke nævnte, kunne udvalget naturligvis spørge til. Ministeren henviste i øvrigt til samlenotatet.

1. Præsentation af rumænsk formandskabsprogram

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3669 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO 2. Forslag om oprettelse af InvestEU-programmet

– *Politisk drøftelse*

KOM (2018) 0439

Rådsmøde 3669 – bilag 1 (samlenotat side 21)

Finansministeren: Økofin ventes at drøfte de igangværende tekniske forhandlinger om forslaget et nyt investeringsprogram: InvestEU. InvestEU skal fremme investeringer og virksomheders adgang til finansiering i EU og består af tre dele:

- En InvestEU-fond, der skal mobilisere private investeringer på basis af en garanti fra EU-budgettet,
- et InvestEU-rådgivningsorgan, som kan yde teknisk bistand til projektudvikling og
- en InvestEU-portal, som skal være en lettilgængelig database til at promovere projekter med finansieringsbehov.

InvestEU-fonden samler 14 finansieringsinstrumenter i EU-budgettet, herunder Fonden for Strategiske Investeringer, EFSI (Junckerplanen). Det skal gøre investeringsstøtten i EU mere effektiv og udnytte EU-budgettet bedre.

InvestEU-fonden bygger på en garanti fra EU-budgettet ligesom EFSI. Garantien kan dække tab på investeringer og således afdække noget af risikoen ved projekterne. Garantien ydes bl.a. til Den Europæiske Investeringsbank (EIB), som herefter låner ud til konkrete investeringsprojekter. Kommissionens forslag indebærer en EU-budgetgaranti på i alt 38 mia. euro, men beløbet vil blive fastlagt i de generelle MFF-forhandlinger. Der lægges op til, at EIB og andre også skal bidrage med egne garantier på 9,5 mia. euro, så de samlede garantier under InvestEU udgør 47,5 mia. euro. Kommissionen vurderer, at garantiene vil mobilisere investeringer for ca. 650 mia. euro i MFF-perioden 2021-2027.

InvestEU-fonden vil være markeds- og efterspørgselsdrevet, hvor projekter i markedet i konkurrence med hinanden ansøger om EU-budgetgarantien. Projekterne skal være inden for områderne 1) bæredygtig infrastruktur, 2) forskning, innovation og digitalisering, 3) små og mellemstore virksomheder og 4) sociale investeringer og færdigheder.

Forslaget er generelt blevet godt modtaget. Regeringen kan støtte et forslag på linje med kompromiset. Der vil måske snart blive opnået enighed om en delvis generel indstilling om forslaget (dvs. om alle elementer undtagen beløbene).

Christian Poll ville gerne vide, om der var planer om, at de midler, der investeres eller garanteres, skal leve op til nogle bæredygtighedskrav.

Peter Hummelgaard Thomsen spurgte, om regeringen ville lade det indgå i kriterierne for at opnå støtte til fonden, at investeringer skal gå til bæredygtighedsfremmende formål.

Søren Søndergaard kunne ikke støtte forhandlingsoplægget, bl.a. på grund af den delegerede retsakt til fastlæggelse af investeringsretningslinjer for politikområderne. Enhedslisten var også skeptiske over for, at danske skatteydere skulle bidrage til at stille garanti for investeringer i militærindustrien, og anså garantier på EU-plan for at være en dårlig idé.

Kenneth Kristensen Berth kunne ikke bakke op om forhandlingsoplægget, fordi Dansk Folkeparti grundlæggende mente, at det var fjollet at overføre en pose penge til EU, der så tilbagefører penge til nationalstaterne.

Finansministeren bekræftede over for Christian Poll, at det ene af fire spor handlede om bæredygtighed. Tanken var at lægge de eksisterende finansieringsværktøjer i EU-systemet sammen i en InvestEU-plattform. Plattformen skulle adressere bæredygtighed og ønskerne om at understøtte SMV'erne og skabe flere arbejdspladser. Han ville ikke afvise, at man kunne arbejde frem mod, at InvestEU også horisontalt har bæredygtighed som et centralt element. Hans oplevelse var, at den finansielle sektor var mere og mere optaget af at sikre, at virksomheder, de låner penge, bevæger sig inden for bæredygtige aktiviteter – miljømæssigt og socialt – så de også på den lange bane er økonomisk bæredygtige.

Til Peter Hummelgaard Thomsen sagde ministeren, at det var en dansk prioritet at få bæredygtighedsstrategier med ind i arbejdet. Det var hans oplevelse, at Kommissionen og Danmark var enige her, men at landene ellers var meget spredt i deres tilgang. Der var geografiske skillelinjer i EU for, hvor højt landene prioriterede bæredygtighed her.

Svaret til Søren Søndergaard lød, at man fra dansk side vurderede, at man her godt kunne leve med en delegeret retsakt. Ministeren delte ellers den kritiske tilgang til delegerede retsakter. Til spørgsmålet om, hvorvidt midlerne kunne bruges til militærindustrien, sagde ministeren, at en række lande investerede i modernisering af deres forsvar. I stedet for at bruge ordet "militærindustri" kunne man vælge at sige, at Danmark her ønskede at ruste sig til at beskytte de værdier, som Danmark er kendetegnet ved. Det var et spørgsmål om at have styr-

ken til at opretholde en troværdig sikkerhed for Danmarks suverænitet. Regeringen støttede muligheden for, at nogle midler kan stilles som garantier i forhold til forsvarsindustrien.

Ministeren ville for en god ordens skyld tilføje, at man allerede gjorde brug af garantier såsom dem under EFSI til understøttelse af en positiv økonomisk udvikling i Europa.

Søren Søndergaard var ikke overbevist og anså det ikke for at være en detalje, at den delegerede retsakt skulle "fastlægge investeringsretningslinjerne for hvert politikområde", som der stod i samlenotatet.

Christian Poll spurgte, om ministeren ville arbejde for at lægge en horisontal vurderingsmekanisme ned over InvestEU, så man kan guide investeringer i mere bæredygtig retning. Når man laver et fælles system, er det oplagt i den forbindelse at fastlægge horisontale krav om, at hvis virksomheder skal have del i investeringsmidler fra EU, skal de leve op til nogle horisontale krav, der passende kan være baseret på FN's verdensmål. Disse mål indeholder en stor detaljegråd.

Finansministeren svarede Christian Poll, at det var et dansk ønske at inkludere bæredygtighed. I lyset af dialogen med udvalget ville han bringe det op, at InvestEU bør have en horisontal bæredygtighedsvurdering i alle deres sager. Ideen var at skabe effektivitet, men han var enig i, at man kunne benytte lejligheden til også at få bæredygtighed ind.

Formanden oplyste, at Socialistisk Folkeparti forud for mødet havde meddelt, at de ikke kunne bakke op om forhandlingsoplægget. Han konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringen forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti havde ytret sig imod det.

3. Rådskonklusioner m.v. om Kommissionens pakke vedr. det europæiske semester for 2018

– *Rådskonklusioner*

KOM (2018) 0759, KOM (2018) 0758 og KOM (2018) 0770

Rådsmøde 3669 – bilag 1 (samlenotat side 35)

EU-note (18) – E 11 (EU-note af 12/12-18)

EUU alm. del (18) – bilag 317 (foreløbigt referat af samråd i EUU 14/12-18)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Videreudvikling af ØMU'en

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3669 – bilag 1 (samlenotat side 44)

Finansministeren: Vi nåede til enighed om nye skridt i styrkelsen af ØMU'en på mødet i udvidet eurogruppe 3. december. Jeg orienterede udvalget om ØMU-forhandlingerne efter forelæggelsen af dagsordenen for Økofin 4. december. Resultatet fra udvidet eurogruppe blev efterfølgende godkendt på det udvidede eurotopmøde.

Resultatet omfatter bl.a. en aftale om en fælles offentlig bagstopper for bankunionens afviklingsfond. Bagstopperen skal være finanspolitisk neutral, så bankredninger ikke koster noget for skatteyderne i bankunionen. Der er også sikret ligebehandling for eventuelle ikkeeurolande i bankunionen. Det er et vigtigt resultat.

Aftalen vedrører også rammer for det videre arbejde med bankunionen, herunder forslaget om en fælles indskydergaranti, EDIS, hvor der skal udarbejdes en køreplan.

Pakken omfatter også reform af eurolandenes fælles lånefacilitet, ESM, der bl.a. får nogle flere værktøjer til at håndtere, når eurolande kommer i krise. Der skal fremadrettet forhandles et nyt eurozonebudget til at styrke konvergens og konkurrenceevne, inden for EU's budget. ERM II-lande kan deltage i initiativet på frivillig basis. Regeringen har aktuelt ingen planer om dansk deltagelse.

På Økofin ventes alene en orientering om drøftelsen på eurotopmødet og om det videre ØMU-arbejde. De substantielle drøftelser ventes at foregå i udvidet eurogruppe (inklusive Danmark) med sigte på nogle konkrete milepæle til Det Europæiske Råd i juni.

FO 5. Revision af forordningerne vedr. de europæiske finansielle tilsynsmyndigheder og hvidvaskdirektivet

– *Politisk drøftelse*

KOM (2017) 0331, KOM (2017) 0536, KOM (2017) 0537, KOM (2017) 0539 og KOM (2018) 0646

Rådsmøde 3669 – bilag 1 (samlenotat side 55)

EUU alm. del (17) – bilag 164 (udvalgsmødereferat side 177, behandling af ESA revisionsforslag i EUU 3/11-17)

EUU alm. del (18) – bilag 54 (udvalgsmødereferat side 1301, behandling af hvidvaskforslaget i EUU 28/9-18)

Finansministeren: Kommissionen foreslog i 2017 at ændre rammerne for EU's tre finansielle tilsynsmyndigheder, de såkaldte ESA'er. Det er EBA for banker, EIOPA for forsikring og pension, og ESMA for værdipapirer og markeder. Disse myndigheder sikrer samarbejde på tværs af nationale myndigheder i hele EU og må ikke forveksles med de fælles myndigheder i bankunionen.

I september 2018 foreslog Kommissionen en tilføjelse til sit ESA-forslag. Formålet var at styrke EBA's kompetencer og ressourcer på hvidvaskområdet. Vi drøftede hvidvaskdelen af forslaget her i udvalget forud for Økofin i oktober. ESA-forslaget forhandles fortsat i Rådet og ventes drøftet på det kommende Økofin. Der er dog allerede opnået enighed på teknisk niveau om den specifikke del om hvidvask.

Kommissionens ESA-forslag gik generelt meget langt ift. at centralisere kompetencerne hos ESA'erne og begrænse de nationale myndigheders kompetencer. En meget stor gruppe lande, heriblandt Danmark, har ønsket, at man i højere grad fastholder de nuværende rammer, der generelt er velfungerende, og i stedet blev enige om mere målrettede forbedringer.

Kompromisforslaget imødekommer dette ønske. Hovedparten af de nye beføjelser, der var foreslået overført fra de nationale tilsynsmyndigheder til særligt ESMA, slettes. Kompromisforslaget fastholder derudover, at beslutninger i ESA'erne skal træffes af repræsentanter fra alle EU-landenes nationale tilsynsmyndigheder.

Kompromisforslaget giver en styrket rolle til ESA'erne i vurderinger af, hvorvidt lande uden for EU har tilsyn og regulering af samme kvalitet som EU. Det er en forudsætning for at kunne have en vis adgang til EU's indre marked.

EU-landene har omvendt generelt støttet forslaget om at styrke EBA's kompetencer i bekæmpelsen af hvidvask. Kompromiset fastholder f.eks., at EBA skal

udarbejde fælles standarder og vejledninger samt regelmæssigt evaluere de nationale myndigheders indsats på hvidvaskområdet. EBA kan anmode nationale myndigheder om at efterforske hvidvask, vedtage afgørelser rettet mod finansielle virksomheder, og EBA kan i hvidvaskager i sidste instans selv træffe visse afgørelser direkte rettet mod finansielle virksomheder.

Kompromiset vurderes at styrke bekæmpelsen af hvidvask på europæisk niveau. Regeringen støtter generelt kompromiserne om ESA-revision og hvidvask, som i vidt omfang imødekommer regeringens prioriteter. Forhandlingerne fortsætter dog, og vi forventer ikke enighed på hele pakken på det kommende Økofin.

Peter Hummelgaard Thomsen var enig med ministeren i, at der var mange fornuftige takter i kompromisforslaget, men det gik ikke så vidt, som Kommissionen havde lagt op til. Da Danske Bank-sagen rullede, sagde statsministeren, at det fælles tilsyn skulle styrkes, og at det også indebar dansk indmeldelse i bankunionen. Hvordan hang det sammen med, at regeringen støttede kompromisforslaget, der kun bevarede direkte tilsynskompetencer for ESMA på enkelte områder?

Søren Søndergaard var positivt stemt over for forslaget, men bad ministeren sige, på hvilke områder der var tale totalharmonisering i henhold til artikel 114. Forslaget indeholdt udvidede beføjelser for ESA'erne til at stille krav om, at nationale myndigheder ændrer eller trækker beslutninger tilbage. Kunne ministeren give et eksempel? Og var de to uafhængige medlemmer, som styrelsesrådet skulle udpege, repræsentanter for finansielle aktører, kunder eller lign.? Der var åbnet for muligheden for, at EBA "kan vedtage en afgørelse rettet mod den pågældende finansielle aktør". Kunne man forestille sig, at EBA fik mulighed for at indføre sanktioner over for en finansiell aktør i Danmark uden om de danske myndigheder?

Kenneth Kristensen Berth sagde, at forslaget forekom ham at være nogenlunde fornuftigt. Kunne ministeren gøre rede for, hvor meget kompetence, der ville blive flyttet fra Danmark fra EU på området?

Finansministeren svarede Peter Hummelgaard Thomsen, at man på hvidvaskdelen helt og aldeles var i tråd med Kommissionens forslag om at gå så langt som muligt netop på grund af et ønske om et øget tilsyn og om, at de nationale myndigheder bliver assisteret i at have højst mulige kvalitet i arbejdet. For nogle af kompetencerne i ESA'erne havde Kommissionen et ønske om, at flere af dem blev givet til EU, mens landene og Rådet mente det modsatte. Bankunionen hang på et mere overordnet plan sammen med hvidvaskdelen i forhold til vurdering af ledelser i den finansielle sektor i landene, men ellers ikke. Det ville ikke

undre ham, hvis man fremover gik i retning af at give bankunionen kompetencer, hvad angår hvidvask. Men der var en personlig vurdering og ikke noget, der skulle diskuteres på tirsdagens møde.

Finansministeren sagde til Søren Søndergaard, at han ikke var bekymret, for her havde totalharmoniseringen med at organisationsformen at gøre. Det var et spørgsmål om at koordinere en model for EU.

Om de to uafhængige medlemmer sagde han, at det skulle være personer, der ikke er nationalt forankret og dermed ikke er tilknyttet et lands tilsynsmyndigheder. Det kunne være tale om personer, der tidligere har haft kendskab til tilsynsmyndigheders opgaver eller endda har trukket sig fra det almindelige arbejdsmarked. Han anså det for at være en god idé med disse to repræsentanter.

Det var ikke afklaret, hvilke afgørelser EBA skulle kunne træffe, men ministeren så gerne, at der blev mulighed for konkrete sanktioner og var tilhænger af at give nogle muskler til hvidvaskområdet. Man skulle huske på, at der kunne være om tale om f.eks. en hvidvaskesag, som et lands nationale myndigheder vælger ikke at gå ind i. Efter en dialog i EU-regi sker det stadig ikke. På det tidspunkt skulle EBA så kunne træffe en afgørelse. Hvor konkrete afgørelserne skulle være, skulle afvejes landene imellem. Flere mente, at der skal være national suverænitæt.

Til Kenneth Kristensen Berth sagde ministeren, at kompetencefordelingen skulle koordineres. Man havde flyttet noget kompetence, som man havde lagt op til skulle være overnationalt, og gjort det nationalt igen.

Søren Søndergaard var beroliget ved ministerens svar om, at totalharmoniseringen ikke vedrørte indhold, men form. Kunne de uafhængige medlemmer, ministeren tænkte på, være f.eks. en direktør for Danske Bank? Det var tit den slags personer, der blev trukket ind i EU, hvorefter de så gik videre til Goldman Sachs eller lignende. Hvis der derimod var tale om uafhængige eksperter eller personer fra sektoren, hvor der f.eks. er en aftale om, at de ikke går tilbage, var ideen god.

Søren Søndergaard gentog sit spørgsmål om udvidelse af ESA'ernes rolle i forbindelse med tvistløsning – uenigheder mellem nationale tilsynsmyndigheder. En national tilsynsmyndighed kunne godt tage et meget offensivt skridt, og han så nødtigt, at det kunne trækkes tilbage. Enhedslisten støttede forhandlingsoplægget.

Kenneth Kristensen Berth meddelte, at Dansk Folkeparti var imod forhandlingsoplægget bl.a. på grund af de direkte påbud.

Finansministeren svarede Søren Søndergaard, at det var op til Europa-Parlamentet at godkende de to uafhængige medlemmer.

Formanden oplyste, at Socialistisk Folkeparti forud for mødet havde meddelt, at de bakkede op om forhandlingsoplægget. Han konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringen forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

FO 6. Tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber

– *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet 22. januar 2019, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*

KOM (2017) 0790 og KOM (2017) 0791

Rådsmøde 3669 – bilag 1 (samlenotat side 72)

Finansministeren: Kommissionen fremsatte i december 2017 forslag til et nyt regelsæt for investeringsselskaber, i Danmark også kaldet fondsmæglerselskaber. Selskaberne reguleres i dag som banker, selv om det generelt ikke er samme forretningsmodel.

Forslaget inddeler selskaberne i forskellige kategorier. De største og systemisk vigtige investeringsselskaber vil fortsat blive reguleret som banker. I bankunionen vil tilsynet med disse investeringsselskaber blive flyttet fra de nationale myndigheder til det fælles tilsyn i ECB. Der ændres altså ikke på kravene for de største selskaber i forhold til i dag. Der er ikke i dag nogen danske investeringsselskaber i denne kategori.

Investeringsselskaber, som er mindre eller ikke systemisk vigtige, får et nyt regelsæt, som er tilpasset deres forretningsmodel. Disse selskaber bliver således underlagt krav, som er mindre byrdefulde og bedre målrettet de faktiske risici i selskaberne, i stedet for som nu at være reguleret som banker, hvilket generelt er mere risikabelt.

Der er på teknisk niveau opnået enighed om et kompromis, som ventes vedtaget snart. Kompromiset fastholder i store træk Kommissionens forslag. Regeringen støtter en mere målrettet regulering af de mindre investeringsselskaber og støtter kompromiset. De nye regler ændrer ikke på, at investeringsselskaber fortsat kan pålægges de gældende danske aflønningsregler for den finansielle sektor.

Søren Søndergaard var skeptisk over for at skubbe de nationale tilsynsmyndigheder til side. Som han forstod det, havde 12 ud af 48 danske investeringsselskaber en tilladelse til at handle for egen regning. Hvilken regulering var de underlagt? Og påvirkede forslaget denne? Mente regeringen ikke, at skyggebanker/investeringsselskaber driver skyggebankvirksomhed? Hvorfor var de ikke underlagt den samme regulering som den traditionelle banksektor?

Kenneth Kristensen Berth havde forstået det sådan, at tilsynet med investeringsselskaber ikke ville blive forandret for gruppe 2 og gruppe 3-selskaberne – kun for gruppe 1. Var det korrekt, at der ikke var nogen inden for den sidstnævnte i Danmark? Det var vigtigt for at vide, hvilke beføjelser Danmark i praksis ville afgive ved et ja til forslaget.

Finansministeren sagde, at skyggebanks netop befandt sig i skyggen, væk fra den almindelige banksektor. Når han lagde op til en anden regulering her, skyldtes det, at banksektoren var kendetegnet ved at have bestemte risici forbundet med at modtage indlån fra private, der har tillid til, at bankerne forvalter deres penge godt.

Ministerens bekræftede, at der i dag ikke var gruppe 1-selskaber i Danmark. Derfor handlede det umiddelbart om regulering af ikke-danske selskaber.

Søren Søndergaard sagde, at hvis der var tale om systemisk vigtige investeringsselskaber, kunne det have konsekvenser for samfundsøkonomien. Enhedslisten støttede ikke forhandlingsoplægget.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at der så ud til at komme en mindre byrdefuld regulering af gruppe 2 og 3-selskaber. Dansk Folkeparti vurderede, at det var i dansk interesse og støttede derfor forhandlingsoplægget.

Søren Søndergaard bad ministeren uddybe, hvad -1-gruppen indeholdt.

Finansministeren henviste Søren Søndergaard til side 77 i samlenotatet, hvor han kunne finde en tabel over de forskellige scenarier for de forskellige grupper. Om systemisk vigtige institutter, gruppe 1, sagde ministeren, at de fortsat ville blive reguleret som i dag, fordi man vurderede, at de er af en størrelse, så deres fremtid kan påvirke mere end bare dem selv og deres ejere. Da ingen danske selskaber endnu var anset som systemisk vigtige, ville Danmark kun være omfattet af lettelser under kategori 2 og 3-grupperne.

Formanden oplyste, at Socialistisk Folkeparti forud for mødet havde meddelt, at de bakkede op om forhandlingsoplægget. Han konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringen forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten havde ytret sig imod det.

7. Forslag vedr. bæredygtig finansiering – finansielle benchmarks knyttet til CO₂-udledning (karbonudledning)

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet 22. januar 2019, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*

KOM (2018) 0355

Rådsmøde 3669 – bilag 1 (samlenotat side 85)

Se punkt 8.

8. Forslag vedr. bæredygtig finansiering – oplysningskrav til finansielle virksomheder vedr. bæredygtighed

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet 22. januar 2019, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*

KOM (2018) 0354

Rådsmøde 3669 – bilag 1 (samlenotat side 90)

Finansministeren: Kommissionen fremsatte i maj 2018 en række forslag vedrørende bæredygtige investeringer, som skal mobilisere private midler til at opfylde klimamålene. Udfordringen kan ikke løses uden. Ét forslag stiller krav til finansielle virksomheders offentliggørelse af bæredygtighedsoplysninger. Et andet forslag etablerer grønne finansielle indeks (CO₂-benchmarks).

Forslaget om offentliggørelse betyder bl.a., at selskaberne skal oplyse om:

- bæredygtigheden i deres produkter og processer.
- hvordan miljømæssige, sociale eller governance-risici påvirker afkast på deres produkter, og hvordan de håndteres.
- hvordan og i hvilket omfang produkter, der markedsføres som bæredygtige, konkret bidrager til bæredygtighed.

Benchmark-forslaget etablerer finansielle indeks for aktiver knyttet til virksomheder med lav eller negativ udledning af CO₂. Det giver et bedre sammenligningsgrundlag for dem, der ønsker, at deres investeringer skal understøtte globale klimamål.

Regeringen støtter de opnåede kompromiser i de to sager. Der arbejdes videre med det tredje forslag i pakken – forslaget om en fælles taksonomi for, hvad bæredygtige aktiviteter egentlig er – som vil understøtte de to nævnte forslag.

Christian Poll spurgte, om forslagene kun havde fokus på udledning af CO₂, eller om de favnede bæredygtighed i en bredere forstand – inklusive forslaget om

en fælles taksonomi. Det forekom ham relevant at tage udgangspunkt i FN's bæredygtighedsmål.

Finansministeren svarede Christian Poll, at det ene af forslagene om at lave et finansielt indeks ville være CO₂-relateret. Det andet arbejde med taksonomi var at lave en bredere definition af bæredygtighed, for at kunne fremme den på tværs. Der var behov for begge dele – noget der er målrettet og fokuseret på den store udfordring, der er med at reducere CO₂-udledningen og med at arbejde inden for en bredere definition af bæredygtighed. Så to spor.

9. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

10. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

L Punkt 2. Politisk drøftelse og eventuel afgivelse af betænkning over B 32 (om brugen af Schengeninformationssystemet)

B 32 (18) – bilag 4 (udkast til betænkning)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

L Punkt 3. Godkendelse af tidsplan for udvalgets behandling af B 19 (kvoteloft for køb af sommerhuse) og drøftelse af eventuel beretning over beslutningsforslaget

B 19 (18) – bilag 1 (udkast til tidsplan)

B 19 (18) – bilag 2 (udkast til politiske bemærkninger til beretning)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

Grundet andre møder i regi af Europaudvalget blev mødet afbrudt kl. 11.10 og genoptaget kl. 14.00 med punkt 4.

FO Punkt 4. Europa-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af Rådets direktiv 96/53/EF for så vidt angår fristen for gennemførelsen af de særlige regler vedrørende de største tilladte længder i tilfælde af førerhuse med forbedret aerodynamisk ydeevne, energieffektivitet og sikkerhed

– *Mandat til indledning af forhandlinger med Europa-Parlamentet*

KOM (2018) 0275

KOM (2018) 0275 – bilag 2 (samlenotat)

Transportministeren: Jeg vil i dag forelægge et enkelt forslag på transportområdet til forhandlingsoplæg. Det er Kommissionens forslag om afgørelse om ændring af fristen for gennemførelsen af de særlige regler vedrørende de største tilladte længder i tilfælde af førerhuse med forbedret aerodynamisk ydeevne, energieffektivitet og sikkerhed – i daglig tale forslag om længere førerhuse.

Jeg ønsker at tage mandat forud for endeligt Coreper, som forventes afholdt den 25. januar.

Direktivet fastsætter regler om største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægte i international trafik for lastbiler, busser og påhængskøretøjer til disse, som kører i EU.

Kommissionen fremsatte den 17. maj 2018 et forslag om at ændre direktivet, så lastbiler med særlige aerodynamiske og sikre førerhuse nu kan være op til ca. en halv meter længere end de nuværende lastbiler. Formålet med forslaget er at fremme anvendelsen af lastbilsførerhuse med en afrundet og aerodynamisk form, som giver lavere brændstofforbrug og forbedret trafiksikkerhed.

Kommissionens forslag betyder i praksis, at det bliver muligt at godkende og køre med lastbiler med aerodynamiske og sikre førerhuse på et tidligere tidspunkt end efter de nugældende regler. De nye krav vil ikke blive obligatoriske for lastbilsproducenterne – der er alene tale om en frivillig ordning. Det er dog umiddelbart forventningen, at de nye længere førerhuse i stort omfang vil udkonkurrere de traditionelle førerhuse, da de nye førerhuse vil medføre besparelser i brændstofforbrug, og da de anses for at være nødvendige for, at lastbilsfabrikanterne kan opfylde kommende krav til reduktion af CO₂-udledning.

Regeringens holdning

Danmark var en af forslagsstillerne, da muligheden for lange førerhuse blev vedtaget i 2015. Regeringen anser det for uheldigt, at ændringsmulighederne i forhold til de nye typer af førerhuse oprindeligt blev udsat. Regeringen bakker derfor op om forslaget og det overordnede formål med ændringen af direktivet. Udover de miljømæssige fordele er regeringen også meget opmærksom på de fordele for trafiksikkerheden, som forbedringen af udsyn vil give, især for de bløde trafikanter.

FO Regeringens forhandlingsoplæg er på den baggrund:

- At man fra dansk side støtter Kommissionens forslag om at ændre fristen for gennemførelsen af de særlige regler vedrørende de største tilladte længder for førerhuse med forbedret aerodynamisk ydeevne, energieffektivitet og sikkerhed,
- At man fra dansk side lægger vægt på, at standstill-perioden på 3 år bør ophæves hurtigst muligt, hvilket kan medføre en forbedring af trafiksikkerheden og reducere lastbilers brændstofforbrug og dermed samlet set vurderes at få positive samfundsmæssige og økonomiske konsekvenser, og
- Endelig, at man fra dansk side arbejder for, at reglerne om de tekniske krav til lastbilers længde for længere førerhuse træder i kraft og finder anvendelse senest 12 måneder efter den foreslåede afgørelses ikrafttrædelse.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

Mødet sluttede kl. 14.11.